

ผู้เขียน: นาวาโท กัณฑ์แพทย์ พงศ์ภักดิ์ ภูริโรจน

เดลินิด(ใหม่)ลับลับตุ๊กตา ภาค 2

ตุ๊กตาใหม่ (สำหรับมือใหม่)

ในคืนฝนพรำ ณ เมืองที่เงียบสงบ ปรากฏเด็กหนุ่มผู้หนึ่ง มั่นยืนนั่งอยู่หน้าร้านคิบบตุ๊กตา สายตามันทอแววคล้ายดินร่นคล้าย ท้อแท้ขณะมองร้านที่เต็มไปด้วยผู้คน มั่นมาร้านนี้เป็นคืนที่ 3 แล้วและ ทุกครั้งต้องกลับออกจากร้านไปอย่างมือเปล่า มั่นก็มมองกระเป๋าทันทีของตัวเอง นี่เป็นเงินก้อนสุดท้ายของมັນแล้ว ขณะที่กำลังท้อใจ พลันเห็นชายชรา ผู้หนึ่งหอบหิ้วตุ๊กตาทองใหญ่เดินออกมาจากร้าน “ยะ..ยอดฝีมือ” มั่นรำพึงในใจ ความหวังไม่มีเพียงเศษเสี้ยวยังงี้ก็ต้องคว่ำไว้ มั่น ตัดสินใจพุ่งไปขวางหน้า “ผู้อาวุโสได้โปรดสอน...” ยังไม่ทันพูดจบประโยค ชายชรากรกลับเดินผ่านไปอย่างรวดเร็วคล้ายมັນเป็นอากาศธาตุ เด็กหนุ่มรีบติดตามไปอย่างไม่ย่อท้อ “ได้โปรด น้องสาวข้า...นาง อยากได้ตุ๊กตาพวกนั้น” มั่นคุกเข่าลงแต่ชายชรายังคงเดินต่อไป

“นาง...กำลังป่วยหนัก” เด็กหนุ่มก้มหน้าพลาจรรำให้ เสียงฝีเท้าของชายชราหยุดลง พอมันเงยหน้าขึ้น ก็พบว่า

ชายชรามายืนอยู่ ตรงหน้าพร้อมยื่น ตุ๊กตาให้ “เอาไป...”

น้ำเสียงช่างเย็นชาแต่การกระทำกลับมากำใจ ตุ๊กตาที่หยิบยื่นให้ เป็นตุ๊กตาที่งดงาม หรรษาที่สุดเท่าที่มันเคยเห็น เรียกได้ว่ามีค่าควร เมืองไม่ควรมีผู้ใดที่ปฏิเสธตุ๊กตาตัวนี้ได้ลง แต่ดวงตาเด็กหนุ่มกลับ ทอประกายเด็ดเดี่ยว “ผู้อาวุโส ข้า...อยากคิบบมันด้วยตัวเอง” ชายชรายิ้ม รู้สึกคล้ายได้มองเห็นตัวเองในอดีตเมื่อแรกที่อุทธรณพ “คุณสมบัติไม่เลว... บอกมา เจ้าต้องการอะไร” เด็กหนุ่มขบคิดอยู่ครู่หนึ่ง มั่นตัดสินใจถาม “ข้าอยากรู้ว่า ตุ๊กตาคิบบได้ง่าย ๆ บ้าง?” ชายชรา หัวเราะฮาฮา “ถ้าดูออกง่ายขนาดนั้น กิจการของพวกมันคงไม่ใหญ่ โตอย่างนี้หรอก ฮ่าฮ่า แต่เอาเถอะ พบกันนับเป็นวาสนาข้าจะชี้แนะ เจ้าสักครั้ง” ชายชราโบกมือ ทิวทัศน์รอบตัวพลันแปรเปลี่ยนไป

เพียงพริบตา เด็กหนุ่มพบว่า ตัวเองลอยอยู่ท่ามกลางตุ๊กตา คิบบตุ๊กตานั้นล้าน “ทะ...เทพเซียน” มั่นร้องอย่างตกตะลึง ชายชรา พุดราวกับไม่ใส่ใจ “ข้าจะสอนสิ่งที่แม่แต่มีใหม่เช่นเจ้ายังพอจะ ดูออก จดจำไว้ ไม่ว่าจักรวาลแห่งตุ๊กตาคิบบจะกว้างใหญ่เพียงใด ก็ไม่พ้น 3 สิ่งนี้” ชายชราตีดนิ้ว ตุ๊กตานั้นล้านเปล่งแสงรวมตัวกัน เป็นคำว่า “ตุ๊กตา” “คิบบ” และ “ตุ๊กตา”

“ตู้” ชายชราคิดว่าคำว่าตู้ แล้วโยนไปทางเด็กหนุ่ม ตู้คิบบหนึ่งปล้นปรากฏอยู่หน้ามัน “ตู้ที่ตีต้องมองเห็นได้ชัด จะยิ่งดีถ้าเห็นได้จากหลายมุม เช่น ด้านข้าง” เด็กหนุ่มพยักหน้า มันคิดถึงตู้ที่ตั้งอยู่ที่หัวมุม คนมักจะเล่นเยอะกว่าปกติ บางครั้งก็มีคนเดินวนเพื่อมองหลายๆมุม “จุดที่สำคัญที่สุดของตู้คือ ปล่อง นั่นคือประตูทางออกของตุ๊กตา ปล่องสูง ธรรมชาติประตูยิ่งสูง ยิ่งยาก ในทางตรงข้าม

ถ้าปล่องเตี้ย แม้มตุ๊กตาจะลอยจากพื้นเพียงน้อยนิดก็สามารถเข้ามาได้ง่าย หรือถ้าปล่องอยู่ต่ำกว่าตุ๊กตามากๆ ตุ๊กตาก็สามารถถลึงตกลอกมาได้เลย รูปแบบนี้จะง่ายที่สุด” เด็กหนุ่มพยักหน้าไม่หยุดนี่คือสิ่งที่มันไม่เคยสังเกต ส่วนใหญ่มันจะคิดว่า คิบบเพราะอยากได้เมื่อกดปุ่มแล้วก็ได้แต่สวดภาวนาให้ขาคิบบคิบบได้แน่นพอแค่นั้น “ต่อไป คำว่า คิบบ” ครานี้ชายชราคิดว่าคำว่าคิบบ แล้วโยนขึ้นฟ้า

Fig 1 ตู้คิบบที่มีปล่องสูง

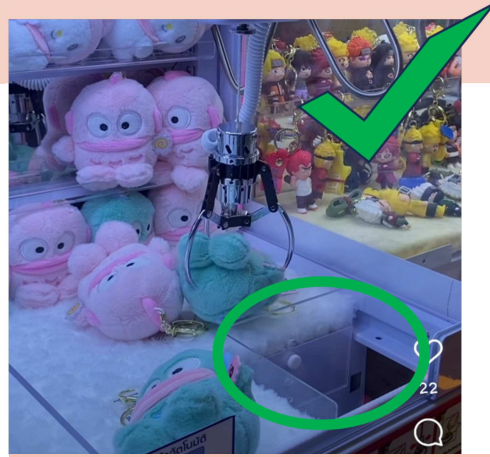

Fig 2 ตู้คิบบที่มีปล่องเตี้ย

Fig 3 ตู้คิบบที่ปล่องอยู่ต่ำกว่าตุ๊กตามาก ตุ๊กตาก็สามารถถลึงออกมาได้ง่าย

Fig 4 ตู้ที่อยู่หัวมุม จะสามารถมองได้หลายมุม

“คิบบ” คำว่าคิบบเปล่งแสงกลายเป็น ขาคิบบ ลอยอยู่เหนือเด็กหนุ่ม “คิบบ คือ ขาคิบบ เจ้ามันจะพบเจอได้ 2 รูปแบบ แบบแรก คือ ขาคิบบที่มีฐานรูปร่างเป็นก้อนกลม รี หรือ ลูกบาศก์ พวกมันเรียกว่า UFO Catcher ส่วนอีกแบบ ขาคิบบจะเหมือนกรงเล็บ เรียกว่า Claw machine เจ้าลองดู มันต่างกันอย่างไร” ชายชราโบกมือ ขาคิบบลอยลงมาราวกับจะจับตัวเด็กหนุ่ม ไม่มีท่าที่ตกใจหรือตื่นตระหนก เด็กหนุ่มเพิ่งสมาธิไปกับการจัดการเคลื่อนที่ของขาคิบบ ขาคิบบทั้งสองเป็นดังภาพลวงตาลอยทะลุผ่านตัวมันไป เด็กหนุ่มตอบทันที “ขณะขาคิบบเคลื่อนที่ลงมา UFO catcher ไม่หมุน แต่ claw machine จะหมุน ถ้าเป็นเช่นนี้ ตู้แบบ UFO catcher จะเล่นง่ายกว่า เพราะคำนวณการเคลื่อนที่ได้ง่ายกว่า” ชายชราพยักหน้าด้วยความชื่นชม และกล่าวต่อ “ขาคิบบก็เหมือนกับมือ เจ้าต้องมองให้ออก ว่ามือที่เล่นนั้นเข้ม แข็งเพียงพอหรือไม่ สังเกตได้จากขาคิบบต้องหนีกับสนิทเมื่อเคลื่อนถึงจุดต่ำสุด และขาคิบบเมื่อคิบบเข้าที่แล้ว ต้องยกตุ๊กตาได้สูงอย่างน้อยพื้นขอบปล่องแบบที่เจ้าควรจะหนีให้ไกล คือ ขาคิบบที่ลงสุดแล้วแต่ไม่ยอมหนี และ ขาคิบบที่แม้มตุ๊กตาเบาๆก็ยกไม่ขึ้น” ชายชราตีดนิ้ว ปรากฏภาพของเด็กหนุ่มกำลังเล่นตู้คิบบตุ๊กตา ในภาพเด็กหนุ่มโมโหจนขาดสติ หยอตเหรียญไม่หยุดยั้งราวคนคุ้มคลั่ง เด็กหนุ่มตกตะลึงจนอ้าปากค้าง นี่เป็นภาพตัวมันเมื่อ 2 วันที่แล้ว มันเสียเงินกับตู้นี้ไปหลายร้อยตำลึงแต่ไม่ได้อะไรกลับมาเลย พอได้เห็นภาพซ้ำอีกครั้ง มันจึงสังเกตได้ว่า บางครั้งขาคิบบไม่ยอมหนีบ พอหนีบได้ก็ไม่สามารถยกตุ๊กตาให้สูงจากพื้นได้พอจะถึงขอบปล่อง “จดจำไว้ ยอดฝีมือไม่ใช่ผู้ที่คว้าตุ๊กตาได้จากทุกตู้ แต่เป็นผู้ที่รู้ว่าเบี่ยงที่มีอยู่น้อยนิด ควรจะใช้กับตู้ใด และที่สำคัญ...” ชายชราหยุดพูดแล้วหันไปมองหน้าเด็กหนุ่ม “จรรยาเมื่อไหร่ควรจะหยุด”...

“ตุ๊กตา” คำสุดท้ายที่ไม่มีอะไรซับซ้อน ทุกอย่างเรียบง่าย เด็กหนุ่มหลับตานั่งสมาธิอยู่ท่ามกลางตุ๊กตานับล้าน มันตระหนักรู้ถึงเหตุและผลในกฎฟิสิกส์ เบาเบากว่าหนัก เล็กง่ายกว่าใหญ่ ตุ๊กตาที่มีชอกมมูให้ขาจับเข้าไปติดจะง่ายกว่าตุ๊กตากลม ๆ ที่ไม่มีชอกมมู ตุ๊กตาที่ใหญ่เกินไป ขาจับจะไม่สามารถหนีบได้สุด ยกตัวตุ๊กตาไม่ขึ้น และตำแหน่งตุ๊กตาเริ่มต้นที่ดีควรอยู่ใกล้ช่องมากที่สุด ไม่ใช่อยู่ไกลถึงมมูตุ้ ซึ่งอาจทำให้ขาจับไปไม่ถึง

“ทั้งสามสิ่งต้องสอดคล้องกัน โอกาสสำเร็จถึงจะสูงสุด” ชายชราโบกมือ คำทั้งสามกลายเป็นวงกลม 3 วง ซ้อนทับเหลื่อมกัน ร่างเด็กหนุ่มเปล่งประกายเจิดจรัส มันปลิ้นลิมตาขึ้นเอ่ยคำ “ข้าเข้าใจแล้ว” ชายชรายิ้ม “ความเข้าใจที่แท้จริงจะเกิดขึ้น เมื่อเจ้าฝึกฝนมากพอ เคยมีปราชญ์ผู้หนึ่งพยายามเอาชนะสวรรค์ ผืนชะตาฟ้า พอล้มเหลว ยามท้อแท้มันเอาแต่คร่ำครวญว่า คนค่านวมไม่อาจสู้ฟ้าลิขิต แต่ข้าจะบอกกว่า ลิขิตฟ้าฤจะสู้มานะตน” คำสั่งสอนปิดเป่าเงามืดในใจของเด็กหนุ่มจนหมดสิ้น ความท้อแท้ สิ้นหวัง ถูกแทนที่ด้วยความพยายาม มันคุกเข่าลงโขกศีรษะคารวะชายชราอย่างจริงใจ เมื่อเงยหน้าขึ้นมาพบว่า ตัวเองกลับมาที่หน้าร้านคิบบตุ๊กตาในเมืองแล้ว ชายชรากลับหายสาบสูญราวกับไม่เคยมีตัวตน เด็กหนุ่มสับสน นี่คือเรื่องจริงหรือความฝัน เสียงผู้คนเฮฮาจากร้านคิบบตุ๊กตาปลุกมันตื่นจากภวังค์ มันมองเข้าไปในร้าน เห็นรายละเอียดที่มันไม่เคยสังเกต ตระหนักรู้ในสิ่งที่มันไม่เคยรู้ เข้าใจในสิ่งที่มันไม่เคยเข้าใจ มันก้าวเข้าไปในร้านด้วยความมุ่งมั่น นับจากนี้ไปยุทธภพจะมีนักคิบบตุ๊กตาเพิ่มขึ้นมาอีกผู้หนึ่ง

Figure 5 ชาคิบบแบบ UFO Catcher ไม่สามารถ หนมนหรือแกวงได้ จะเคลื่อนที่ขึ้นลงเท่านั้น

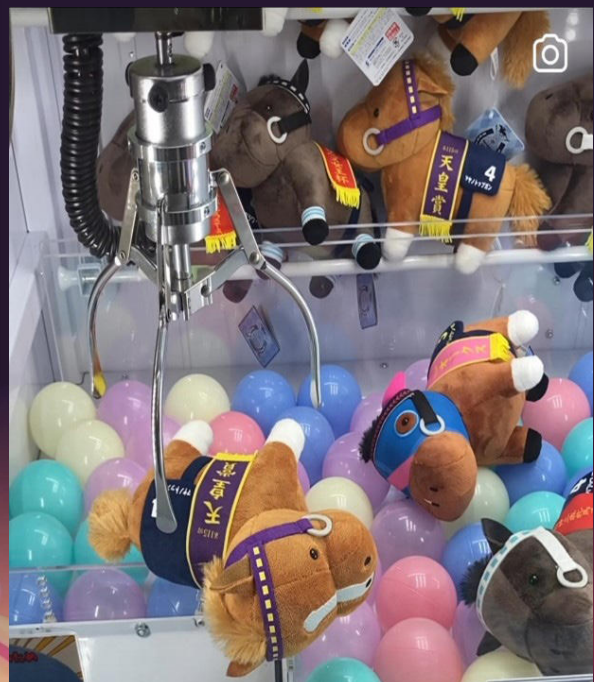

Figure 6 ชาคิบบแบบ Claw machine ขณะเคลื่อนที่ลง สามารถหนมน หรือ แกวงได้

